

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3614/2020
13.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Бисерке Живановић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Грбић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Александар Лисавац, адвокат из ..., ради раскида уговора и утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4360/19 од 20.02.2020. године, у седници одржаној 13.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4360/19 од 20.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4360/19 од 20.02.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Руми П 649/17 од 12.09.2019. године, ставом првим изреке дозвољено је преиначење тужбе које је тужилац учинио поднеском од 22.08.2019. године. Ставом другим изреке раздвојен је поступак по противтужби туженог ББ од 14.05.2019. године, који ће се водити под посл.бр. П 301/19. Ставом трећим изреке утврђено је да је раскинут Уговор о купопродаји закључен између тужиоца као продавца и туженог као купца, који је за предмет имао непокретности ближе наведене у овом ставу изреке, који је закључен и оверен под Ов.бр. 11643/08 у Општинском суду у Руми од 19.08.2008. године, на основу Уговора о раскиду уговора о купопродаји од 19.10.2011. године, који је закључен између тужиоца и туженог. Ставом четвртим изреке утврђено је да је тужилац ималац права својине на непокретности уписаној у лист непокретности број ... к.о. ... ближе наведеним у овом ставу изреке, те да ова пресуда представља основ за упис права својине и права коришћења на описаној непокретности у корист тужиоца у катастру непокретности, што је тужени дужан трпети. Ставом петим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 268.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4360/19 од 20.02.2020. године, ставом првим изреке жалба туженог је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда у побијаном делу (ставови први, трећи, четврти и пети изреке)

преиначена тако што је одбијен тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се утврди да је на основу уговора о раскиду уговора о купопродаји од 19.10.2011. године раскинут уговор о купопродаји закључен између тужиоца, као продавца и туженог, као купца, који за предмет има непокретности уписане у зкњ. улошку број ... к.о. ..., стамбена зграда у ... у улици ..., саграђена на парцели број ..., са правом коришћења парцеле број ..., изграђено грађевинско земљиште површине 5а 35м², а који уговор о купопродаји је закључен и оверен под бројем Ов 11643/08 у Општинском суду у Руми дана 29.08.2008. године, а потврђена у преосталом побијаном делу. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије туженог не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о парници ради раскида уговора и утврђења права својине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, на основу чега овај суд даље налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службеном гласнику РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2, у вези члана 413. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради раскида уговора и утврђења права својине поднета је 14.08.2017. године, а вредност предмета спора у тужби означена је у износу од 2.000.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, од 119,677 динара за 1 евро, представља динарску против-вредност 16.711,65 евра. Поднеском од 22.08.2019. године, тужба је преиначена тако што је тужилац уз постојећи тужбени захтев (ради утврђења права својине) поставио и тужбени захтев којим тражи да се утврди да је раскинут уговор о купопродаји закључен између парничних странака.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, прописано је да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије.

Сходно наведеном, тужени нема правни интерес да побија другостепену пресуду у делу којим је преиначена првостепена пресуда и захтев тужиоца одбијен у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се утврди да је на основу уговора о раскиду уговора о купопродаји од 19.10.2011. године раскинут уговор о купопродаји закључен између тужиоца, као продавца и туженог, као купца, који за предмет има непокретности уписане у зкњ. улошку број ... к.о. ..., ближе наведене у изреци пресуде, а који уговор о купопродаји је закључен и оверен под бројем Ов 11643/08 у Општинском суду у Руми дана 29.08.2008. године, односно одлучено је у корист ревидента, то је његова ревизија у смислу цитиране одредбе члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП, недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић